

zgrudil in med prevozom v bolnico izdihnil. Starejši sicer trdi, da je brata brenila kobila in ga ni on udaril. Kaj bo storila preiskava,

se bo videlo. Je to pač žalosten primer današnjih razruvanih razmer, ko več niti brat ne vidi rad svojega brata.

DRUŠTVENE VESTI

Katoliška resnica.

Katoliški Angleži imajo posebno društvo, ki nosi naslov »Društvo katoliške resnice«. Nedavno je to društvo, ki mu je namen, da pripomaga katoliški resnici v javnosti do zmage na vseh področjih, obhajalo petdesetletnico svojega obstoja. Svoj petdesetletni jubilej je društvo proslavilo z veliko katoliško manifestacijo v Londonu. Po vseh katoliških cerkvah v Angliji so se ta dan s prižnic prečitale pohvalne izjave angleških škofov za društvo in njegovo plodonosno delovanje. Priznanju škofov se je tudi pridružil papež Pij XI., ki je poslal pismene čestitke z izrazom zahvale. Svoj prelepi namen dosega društvo z izdajanjem cenjenih dobrih katoliških knjig in knjižic predvsem za katoličane, da boljše spoznavajo svojo vero, pa tudi za nekatoličane, da se jim raztolmačijo katoliške resnice. Skozi 50 let svojega obstoja je društvo razširilo med ljudi okoli 37 milijonov iztisov svojih knjig in knjižic. Ko so ustanovitelji društva — med njimi tudi poznejši kardinal Vaughan — začeli 5. novembra 1884 z izdajanjem knjižic, jim je bila na razpolago malenkostna svota denarja (12 funtov šterlingov). Iz tako malega začetka je vzrastla mogočna organizacija, ki si je pridobila za katoliško stvar na Angleškem neprecenljivih zaslug. — Katoliška resnica se tudi med nami vedno bolj zatemnjuje. Ta škodljivi posel opravljajo sovražniki vere s svojimi društvi in časniki. Tem ljudem ne zmanjka nikdar ne volje ne denarja za njihovo zatemnjevalno de-

lo. Njihovo delo olajšujejo in njihove uspehe povečujejo tisti elementi med nami, ki so izgubili ves smisel za katoliške resnice in ideale. Število takih brezbržnežev vedno bolj narašča zlasti med mladino. Zato mora biti naše geslo: Katoliška resnica! Tolmačenje, razširjanje, obramba katoliških resnic. Borba, brezobzirna borba zoper sovražnike katoliške vere in cerkve. Katoliška prosveta narodu, katoliška vzgoja mladini!

★

Hoče pri Mariboru. Kdor bo v nedeljo dne 24. t. m. slabe volje, naj pride v dvorano našega Prosvetnega društva. Tam ga bo »Sluga dveh gospodov« zabaval s svojimi duhovitimi in izvirnimi dovtipi in mu privabil na oči solze smeha. Pridite in prepričali se boste!

30letnico je obhajal dne 11. februarja zagrebški nadškof dr. A. Bauer.

Slovenska Bistrica. Prosvetno društvo v pripravi za predpustni čas veselo Gogoljevo zgodbo »Ženitev« v soboto dne 23. februarja ob 20. uri in v nedeljo dne 24. februarja ob 15. uri v dvorani hotela »Beograda« v Slov. Bistrici. Predpustni čas je tisti čas, ki nam je dan v sproščenju, tudi sedaj, ko živimo v težkih gospo-

Novi ban g. dr. D. Puc.

O. Ciril Bračko je umrl dne 12. februarja v Mariboru.

Trgovec z mrličmi v Parizu.

V zvezi z nekim roparskim umorom so imenovali v Parizu pred sodiščem ime trgovca, ki se ukvarja z najbolj redko in strahotno trgovino. Trguje namreč z mrličmi na debelo in na drobno, ločeno po boleznih in po povpraševanju. Njemu je bil izročen nek umorjeni. Pri razlečenju je našel trgovca na znake zločina in je prijavil slučaj sodišču. Skladišče groznega trgovca se nahaja ne daleč od Italijanskega trga v neki stranski ulici. Časnikar, ki je bil ob priliki obravnave opozorjen na tega trgovca, ga je obiskal. Posetil ga je, ko je bil zaposlen z razdelavo

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Lepega dne je videl na lastne oči, kako mu je stisnila Veronika nekaj belega v roko in Johan je hotel kar preko dvorca najurnejših korakov proti Sotli. Stari je stopil za brzečim, mu zažvižgal in ga prosil, naj se vrne, ker bo opravil zanj neko pot na Štajerskem.

Majdak niti slutil ni, da bi se znal ukvarjati stari s kakimi zahrbtnimi ukanami. Prav vesel je sledil gazdi v hlev, kjer je polagal hlapec živini. Gospodar se je obnašal, kakor bi hotel Majdaku dati iz hlapčeve kamre kos konjske opreme, da ga odnese v popravilo. Komaj je bil neprevidni Johan z obema nogama v pregraji, ga je zagrabil gazda kakor maček miško in poklical hlapca.

Vsa moč ter surovost se tokrat Majdaku nista obnesli v boju ter ruvanju z drcema. Pri t-meljiti telesni preiskavi je priromalo na dan pismo in zginito

7

v gazdin žep. V ravnanju od Majdaka nehote osuvani hlapec si je ohladil jezo nad prihajanjem s tem, da ga je vrغل z vso silo preko praга hleva in mu grozil z železnim teležnikom.

Majdak se je pobral, zagrozil obema in kričal iz polnega grla: »Pravične in nedolžne zapirajo; morilci in tolovajski glavarji pa se vozijo okrog nemoteno v kočijah!«

Po tem dogodku je bilo jasno kakor beli dan dvoje: Majdak se ne bo smel prikazati nikoli več na Katičevem imanju; Veroniko bo ponesel v svoje vražje gnezdo Grga Pasarič iz Stenjevca!

Odslej je bila prekinjena vsaka vez med Vinkom ter Veroniko. Da bo sledilo ugrabljenju pisma najhujše, je znal le Majdakov Johan. On je poznal Katičevo razborito trmo in Pasaričev pohlep po še večjem premoženju, katerega mu bo podaril gazda v suhem denarju z Veroniko vred!

Staremu Katiču je prečital hčerkino pisanje občinski tajnik ali biležnik, ker, grča trmasta, je bil nepismen. Po razodetju vsebine pisma ni doma robantil ter razsajal nad Veroniko ter materjo. Drugo jutro za

barskih neprilikah, da se nekoliko odpočijemo ob svojem težavnem delu, zato pojdimo vsi gledat dogodivščine snubcev, ki bi se rad ženili, pa jim ni za to. Priidite v prav obilnem številu!

Velika Nedelja. Tudi pri nas so dne 3. februarja t. l. podajali društveniki obračun v našem katoliškem društvu. Vršil se je ta dan občni zbor, pred katerim je bilo važno gospodarsko zborovanje g. Alojzija Mihelčiča iz Celja o zavarovanju. Dvorana je bila zasedena in to skoro od samih mož. Sledili so izvajanjem in prav pridno posegali v debato. Mnogo jih je po predavanju ostalo še na občnem zboru, zanimajoč se še za delo društevnikov. Iz poročil smo posneli, da je delovanje društva zelo aktivno. Številne, skrbno in lepo podane igre ter neizmerno povečana knjižnica so vidne priče uspešnega delovanja odborikov, kakor tudi igralske družine, ki živujejo večere in same sebe, da zamorejo nuditi svojem lep duhovni užitek. Veliko priznanje pa gre g. Moravcu, predsedniku, in g. učitelju Kotniku, režiserju, ki sta duhovna voditelja tega društva. Z ozirom na to je ostal stari odbor z malimi spremembami. Izvedeli smo takrat tudi, da nam pripravljajo v novi dobi še mnogo lepega. Tako se nam obljublja eno poletno nedeljo zvečer »Izgubljeni sine« na prostem pred hišo g. Medika, a meseca julija pa na grajskem dvorišču »Skrivnost sv. maše«, od časa do časa pa še kakšno zanimivo in poučno predavanje. Vse domačine pa vabimo, da postanejo člani katoliškega bralnega društva, se v njem udeležujejo in izobrazujejo. Agilnim delavcem pa ključemo: Bog jim daj srečo in blagoslov tudi v bodoče!

Ljutomer. To nedeljo dne 24. t. m., popoldne ob pol 4. uri, ponovno vprizori ljudska čitalnica v Katoliškem domu znano Linhartovo komedijo »Veseli dan ali Matiček se ženi«. Ta dan je ravno Matičkov god. Vsi, ki se želijo iz srca nasmejati za letošnji predpust, ste vabljeni k tej predstavi. Tudi sosede vabimo ta dan v Ljutomer. Zveze z vlaki so ugodne. Za postni čas pa pripravljamo zopet nekaj resnega in nekaj povsem novega, kar se še sploh ni igralo na slovenskem odru.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ali že veš, kaj bo pri nas v nedeljo dne 24. februarja? Cerkveni pevski zbor od Male Nedelje bo prišel k nam in

nam bo v Pergarjevi dvorani nudi lep zabavno prireditev. Na sporedu so koncertne točke, same nove pesmi, ki jih je pel le malokateri pevski zbor, tako umetne kakor tudi narodne, ter tudi nova ljudska igra, ki je ganljiva, obenem pa poučna. Pa tudi tisti, ki so veselega značaja, ne bodo prikrajšani, ker je na sporedu tudi zanje preskrbljeno. Če hočeš torej videti in slišati lepe pesmi in ganljive prizore, pridi in obišči nastop malonedeljskih pevcev v nedeljo dne 24. februarja. Pridite vi in vsi vaši! Napolnite Pergarjevo dvorano do zadnjega kotička. Tudi tamburaško, goslarski zbor bode pokazal, kaj zna. Začetek takoj po večernicah. Pridite gotovo! Vstopnina nizka.

Kapela pri Račencih. Na pustno nedeljo dne 3. marca priredijo dekleta Marijine družbe ob petih popoldne igro »Prisegam«.

Prihova. V nedeljo dne 24. t. m. priredi naša agilna Jadranska Straža v Šoli Finžgarjevo

Važen zadružno-gospodarski razgovor.

V nedeljo dne 24. t. m., ob 9. uri zjutraj se vžri v Ptuj v gostilni g. Miha Brenčiča in isti dan v Ormožu v zadružnih prostorih ob dveh popoldne važen razgovor zadrugarjev in prijateljev malokmetijskega zadružništva. Dnevni red je:

1. Nova pota in nove smeri slovenskega malokmetijstva. Poroča Ivan Vesenjak, minister v pokoju.
2. Glavni grehi pri rastlinski in živalski proizvodnji našega kmeta. Poroča Alojz Janžekovič, ekonom in posestnik pri Sv. Lenartu.
3. Težke izkušnje v organizaciji nakupa in prodaje v našem malokmetijstvu. Poroča v Ptuj: Ognjeslav Skaza, poslovođa Kmetijske zadruge v Ptuj; v Ormožu pa zadružni tajnik in poslovođa Martin Munda.
4. Razgovor o teh točkah.

Prosimo radi važnosti predmeta naše zadrugarje, da zanesljivo pridejo.

Za Zadružno posredovalnico:

Ivan Vesenjak, načelnik.

»Verigo«. Veseli smo, da se tudi pri nas dela za ljudsko prosveto. Dolgo smo sicer čakali, pa bo zato gotovo tem lepše in dovršenejše uspela prireditev te igre. Vsakdo bo z veseljem obiskal v nedeljo Prihovo in pozdravil za vse dobro vneto Jadransko Stražo s svojo gotovo udeležbo!

Sv. Jurij ob Taboru. Tukajšnja cerkvena Liša se je povečala in dobila nov oder, kar je zasluga naše posojilnice in naših pridnih deklet in fantov. V nedeljo dne 24. februarja bo gcepod profesor dr. Jeraj iz Maribora blagoslovil prenovljen Katoliški dom, popoldne ob pol treh pa bo slovesno odprt Katoliški dom z govorom g. dr. Jeraja, z več pesmimi in z petdejansko ljudsko igro s petjem: »Mlinarjev Janez«. Le glejmo, da pravočasno kupimo vstopnice! — Tudi fantje so izobrazbo željni, kajti ustanovili so si fantovski odsek KA in prihaja vsako sredo zvečer k poučnim sestankom do 40 fantov. Fantje, bodimo stanoviti!

Št. Ilj pri Velenju. Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 24. februarja ob treh popoldne v Društvenem domu »Tri modrosti starega Wangu«. Igra, ki predstavlja resničen dogodek in vsebuje vzor prave krščanske ljubezni do bližnjega, je povsod vzbudila največje zanimanje. Pridite in pogledajte!

Mestinje. V nedeljo dne 24. t. m. pridejo k nam gostovat sladkogorski gasilci ter vprizorijo v tukajšnjem gasilskem domu ob treh popoldne veselo igro »Dve nevesti«. Prijatelji zabave in smeja, posebej pa še neveste in ženi, iskreno vabljeni!

Laško. Kakor se sliši, nas nameravajo v kratkem dekleta Marijine družbe po par letih mrtvila zopet iznenaditi. Pripravljajo se na prekrasno igro »Prisegam«. Dekleta: le korajžno na delo. Mi Laščani vam obljubljam, da bomo že znali ceniti vaše idealno delo. Bodite prepričane, da bomo do zadnjega kotička napolnili nadzupnijsko dvorano.

Pišce. Krajevna organizacija »Boja« priredi v nedeljo dne 24. t. m., ob 15. uri v Slomšekovem domu Vombergarjevo dramo v treh dejanjih »Vrnitev«. Po dolgem času zopet nastopimo v Slomšekovem domu. Ker je vstopnina nizka, so vabljeni vsi k obilni udeležbi. Bog živi!

tem se je odpeljal v smeri proti Zagrebu, ne da bi bil doma razodel, kam se je namenil in kedar se bo vrnil.

Pripeljal se je še istega večera najboljšje volje in v družbi bodočega zeta Pasariča. Na njegovo povelje so ženske klale perjad ter pekle, da je dišalo po cellem Kraljevcu. Šele po bogati večerji ter obilnem vinu je gazda sporočil gospodinji, da se odpeljeta jutri oba z Veroniko na Pasaričev dom. Hčerka si naj ogleda bodoči dom in naj presodita z materjo, če ne bo Veronika zagorska graščakinja in ne štajerska kmetica!

Očetovo naznanilo ogledov je bil izrek smrtne obsodbe za edinko Veroniko. Mati je tudi znala, da bo oče to obsodbo koj po ogledih podkrižal in bodo slavili gostijo.

Tast in zet sta pila in se objemala na bodočo rajsko srečo v zakonu z najboljšo devojko; mati in hči sta prejkali ono noč v zavesti, da je očetov sklep nepreklicen ter ncizpodbiten.

Drugi dan je bil ogled Pasaričevega doma. Stenjevčani so pozdravili ter sprejeli navdušeno bodočo gazdarico. Grga je bil vsem v Stenjevcu kum, dra-

žestna Veronika jim bo kumica. Pohod v ogled je bila predgostija, iz katere se je dalo sklepati, da bo Veronika na novem domu nekaj več, nego je bila v Kraljevcu.

Nevesta je imela edino mater, katera je razumela ter čutila otrokovo bol pri razgledovanju imetja Pasaričev, o katerih je vrela samo hvala in vse najboljšje iz ust sorojakov. Celo mati Katička je pozabila pri toliki slavi ter premoženju na glavni stebel zakonske sreče — ljubezen. Klicala je hčerki v spomin svojo lastno življenjsko usodo. Tudi nje in njenega srca ni nikdo vprašal, če je volilo Hrvata Katiča. Vzela ga je, ker so tako odločili njeni starši. Ljubezen ter medsebojna naklonjenost, kolikor sta potrebni za zakonsko življenje, sta se pridružili sami od sebe in s časom. Danes niti sama ne more reči drugače, kakor da je bila za njo izpolnitev volje staršev — sreča!

Po taki tolažbi iz ust matere, ki bi naj otroka najbolj umela, je bilo Veroniki jasno, da bode tudi ona deležna usode, kakor pretežna večina podeželskih nevest in posebno še pa po Zagorju.

Kaj bi ji koristil odpor in kaj solze? Nič! Ljudje

človeških jeter. Posamezne in značilno obolete dele je spravil v posode s špiritom in jih je prodal vseučilišču, ki je to robo naročilo v njegovi trgovini. Časnikar ga je vprašal, odkod da dobiva blago? Odgovoril je, da pomrje v Parizu dovolj revežev, za katere se nikdo ne zmeni in svoji mu prodajo po smrti njih trupla za malenkost v denarju. On trgovec obiskuje ubožnice in najbolj revne mestne okraje, kjer si izbere osebe, obolete na najbolj redkih in posebno strašnih boleznih. Trupla takih siromakov si zagotovo s posebno pogodbo, po kateri je on upravičen, da pride po umrlega po smrti. Naj-

Razdelitev poslancev po banovinah.

Dne 5. maja bomo volili 368 poslancev. K temu številu poslancev moramo prišteti še toliko drugih, kolikor je nosilcev kandidatnih list, ki zberejo nad 50.000 glasov. Če vzamemo za podlago zadnje šteje, po katerem ima Jugoslavija 13.930.918 prebivalcev, nastane naslednje razmerje po posameznih banovinah med številom poslancev in številom prebivalstva: Dravska banovina šteje 1.144.191 prebivalcev in voli 29 poslancev. V dravski banovini sta dve volilni okrožji, in sicer okrožje nekdanje ljubljanske in nekdanje mariborske oblasti. Prvo voli 14 poslancev, drugo 15. Kakor znano, dodeli volilni odbor tri petine mandatov večinski listi, medtem ko se dve petini razdelita med večinsko listo in manjšinske. Tri petine v dravski banovini znesejo 17, dve petini 12 poslancev. — V savski banovini, ki

šteje 2.703.163 prebivalcev, bodo volili 75 poslancev (tri petine 45, dve petini 30); vrbaska banovina 1.036.361 prebivalcev, 25 poslancev (15 in 10); v primorski banovini 900.800 prebivalcev, 24 poslancev (14 in 10); v drinski banovini 1.530.867 prebivalcev, 39 poslancev (24 in 15); v zetski banovini 924.986 prebivalcev, 33 poslancev (20 in 13); v donavski banovini 2.387.495 prebivalcev, 52 poslancev (31 in 21); v moravski banovini 1.436.129 prebivalcev, 41 poslancev (25 in 16); v vardarski banovini 1.575.185 prebivalcev, 45 poslancev (27 in 18). — V dravski banovini pride 1 poslanec na 39.500 prebivalcev, v savski na 36.000, v vrbaski 41.500, v primorski 37.500, v drinski 39.300, v zetski 28.000, v donavski 85.900, v moravski 35.000, v vardarski 35.000, v področju Belgrad-Zemun-Pančevo, ki voli 5 poslancev, pride 1 poslanec na 58.000 prebivalcev. V vsej Jugoslaviji pride povprečno 1 poslanec na 37.900 prebivalcev.

ko je dobila osirotela župnija Vuhred zopet stalnega dušnega pastirja in dal Bog, da bi se uresničile vse želje, ki so mu bile na ta dan izražene.

Marenberg. V soboto dne 9. februarja smo v Vuhredu pokopali uglednega kmeta Janeza Kolarja, po domače Novaka, ki je bil doma iz Marenberga, v okolici Sv. Janeza pri Snežicu. Bil je star komaj 50 let, bolezen je dobil v vojni, ko je tri leti bil na italijanskem bojišču v bližini Gorice. Bili so trije tovariši skupaj tam iz Marenberga: enega je granata raztrgala, drugi počiva na centralnem pokopališču na Dunaju, tretjega je vzela smrt sedaj. Rajni Janez je bil dobrega, mehkega srca in veren; ko je bil še doma, je bil vedno med onimi fanti, ki so, s šopkom na psih in z belimi trakovi okrašeni, prostovoljno nosili podobno sv. Janeza ob raznih slovesnostih. V Vuhredu se je izkazal kot dobronak cerkve in duhovnikov. Pri pogrebu, ki se je vršil od doma, sta bila dva duhovnika in mnogo ljudstva, nosili so ga gasilci, ker je bil član požarne brambre, in je kot tak lansko leto meseca maja sam pomagal nositi pokojnega gospoda župnika Hrašovca na zadnji poti. Dragi Janez, počivaj v miru!

Sv. Anton v Slov. goricah. Po kratki komaj tedenski bolezni je mirno v Gospodu zaspala v starosti 72 let Terezija Fras. Pokojna je bila

Maribor. (Pogreb o. Cirila Bračko.) V zadnji številki smo poročali, da je umrl v mariborskem frančiškanskem samostanu g. pater Ciril Bračko. Slovesen pogreb priljubljenega duhovnika se je vršil dne 13. februarja popoldne izpred frančiškanske bazilike na Polbrežje. Pogrebni obred pred krsto je opravil škof dr. Tomažič, ki se je poslovil od blagopokojnega v ganljivih besedah. Zalastinko je zapel pevski zbor bogoslovcev. Pogreb je vodil g. gvardijan ob udeležbi stolnega kapitlja, g. monsig. L. Vrežeta, samostanske družine, raznih organizacij, šolske mladeži in ljudske množice. Blagega g. Cirila so položili v grobnico na frančiškanskem pokopališču, želeč mu večni mir!

Vuhred. V lepem maju lanskega leta je nemila smrt pokosila našega nepozabnega gospoda župnika Henrika Hrašovec. Od tedaj je naša župnija bila celih devet mesecev brez pravega dušnega pastirja. V nedeljo dne 10. februarja pa je bil za njo spet dan veselja,

ko je bil umeščen novi g. župnik Janez Leber, sedanjí provizor na Mariji Reki. Ob veliki udeležbi vernikov iz domače kakor tudi iz sosednjih župnij je izvršil obred umeščenja č. g. dekan iz Vuzenice Karol Hüttner, ki je imel tudi pomenljiv in v srce segajoč govor o požrtvovalnem delu dušnega pastirja za svoje ovčice, katero zasluži protiljubezen vernikov. Te redke slovesnosti so se udeležili razen dekanijske duhovščine tudi gospod dekan iz Marenberga, sedanjí soprovizor župnije, in njegov gospod kaplan, ki je vodil cerkveno petje in s tem povečal vso slovesnost; dalje gospod župnik Jurij Mikolič iz Luč in gospod kaplan Vincenc Kolman iz Gornje Radgone, ki sta mu kot stara prijatelja asistirala pri sv. maši. Prisostvovali so tudi razni predstavniki korporacij, kakor gospod župan inž. Franjo Pahernik, banski svetovalec Peter Mravljak, predsednik cerkveno-konkurenčnega odbora Pavel Minarek, šolski upravitelj France Mence, šef železniške postaje Završnik, vpokojeni nadučitelj Wiedmoser, oba cerkvena ključarja in župnikov osebni prijatelj železniški kontrolor Alojz Gabere, ki je slavljenju prinesel kot spomin na ta dan novo kroniko s primerno pesnitvijo. Ta-

več svojih izdelkov odprda zdravstvenim potujočim muzejem, kakoršn'h je vse polno na Francoskem. Povprečno kupi in razdela na teden tri mrtvake. Mrliški trgovec v Parizu je na delu s polno paro že cela desetletja...

Redek način pohoda v bolnico.

Prebivalstvo mesta Peč na Madžarskem si prizadeva, da obdrži svoje mesto na prvi strani v časopisju. Mesto je postalo svetovno znano, ko je pred nekaj meseci stopilo v tamkajšnjih rudnikih par sto rudarjev v gladovno stavko in jih več dni ni bilo spraviti iz rovov na svetlo, dokler se ni ugodilo njihovim zahtevam. Zdaj

bi jo smatrali za ob pamet, če bi se protivila na dlani vabečemu bogastvu in silila na štajersko kočarijo!

Udala se je v narekovanjo ji usodo, prikinila možitvi z neljubljenim možem proti svoji volji. Računala je na poznejšo tolažbo ter srečo za brezpogojno pokorščino napram staršem.

Kmalu po ogledih so pričeli na nevestinem in ženinovem domu s pripravami za gostijo, kakor je ni bilo v hrvaškem Zagorju desetletja. Ohcet dveh bogatašev bi naj bila pravo ljudsko slavlje, katerega bi naj ljudje pomnili ter sporočali potomcem, kaj so jedli, pili in kako so se veselili na Katič-Pasaričevem venčanju.

Dober teden pred poroko je bilo ženskega sveta na Katičevem dvorišču, da se je kar trlo. Ženske so čedile, klale, pekle ter kinčale. Moški so vozili vino, gonili pod nož govedo ter prašiče, da si bo omastil ob dnevih gostovanja pošteno mustače vsak kumek, katerega bo zaneslo mimo hiše presrečne neveste. Gazda je prosil vozove za prepeljavo bale in gostov. Najel je dve bandi muzikašev, nakupil smodnika za 12 možnarjev ter je vabil vsakega, katerega je srečal, na pogostitev.

Začeli so z gostijo v pondeljek pri Katičevih. Bilo je povabljenih in nepovabljenih gostov za tri Kraljevce. Veseljačenje pri jedi, pijači in muziki in bobnenju topičev je trajalo na nevestinem domu tri dni. Iz Kraljevca se je premaknil na kolesljih in dolgih lojtrskih vozih sprevoz gostov četrti jutro proti Stenjevcu, kjer so končali nezabno ohcet v soboto zvečer.

Stenjevec je dobil z Veroniko na največje Pasaričevo imanje novo - mlado gazdarico, ki bo kumovala vsem po njenem prirodu rojenim Stenjevcem.

Celi teden trajajočo gostijo so zaključili ter se razšli, saj niso mogli več. Turli veselje pri najboga-tejše obloženi mizi, godbi, plesu ter petju se priskuti, če traja predolgo in začne človek omagovati pod preobilnimi dobrotami.

Gostje so se razgubili ter razpeljali z glasno pohvalo, da Katiča in Pasariča ne bo prekosil nikdo, kar se tiče pogostitve odličnjakov in preprostega naroda!

Glas o preimenitni poroki v Kraljevcu ter o gostijah na dveh mestih se je širil z bliskavico ter segel

dobra tretjerednica 48 let in članica Marijine družbe žen. Ob grobu je domači gospod župnik povdaril, koliko dobrega je storila z molitvijo in drugim dobrimi deli. Rajna zapušča žalujočega moža in hčerko. Sveti ji večna luč! Komaj so utihnili zvonovi, pa so se spet oglasili z naznanilom, da je zapustila dne 2. februarja to solžno dolino druga tretjerednica in članica Marijine družbe žen Terezija Maguš iz Stanetine v starosti 72 let. Pokojna je bila ljubezniva in zgledna mati svojim otrokom. Zapustila je pet sinov in tri hčerke, eden je padel v svetovni vojni. Pogreb se je vršil dne 4. februarja predpoldan ob veliki udeležbi ljudstva. Spremljala jo je na zadnji poti Marijina družba žen, skoraj vse tovarišice so jo spremlile do groba z zastavo. Ob grobu se je poslovil od nje gospod župnik F. Škof in je v prisrčnih besedah opisal velike vrline pokojne. Bog ji hodi plačnik za njena dobra dela!

Stanovno pri Veliki Nedelji. Po dolgem in mučnem trpljenju je umrla Marija Kranjc, rojena Kos. Pokojna je bila pridna gospodinja, blaga žena in vzorna mati. Zapušča poleg žalujočega moža tri nepreskrbljene otroke, dve hčerki in sinčka. Neizprosna jetika ji je po dveh letih trpljenja uničila življenje v starosti 48 let. Življenjske težave in trpljenje boleznij je blagopokojna žena prenašala potrpežljivo in vdano v voljo božjo. Pogreb se je izvršil na pokopališče k Veliki Nedelji dne 2. februarja ob številni udeležbi ljudstva. S smrtjo blage žene je zelo hudo prizadet njen vrli mož Tomaž, kateri se je lansko leto pri vožnji z volji hudo ponesrečil. Žalujočemu možu, otrokom, nad 80 let stari materi in sestram naše iskreno sožalje!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Izdihnil je svojo blago dušo Franc Horvat, prevžitar v Osluševcih. Rajni, ki je dočkal visoko starost 85 let, je bil skrben gospodar in je svoj dom vzorno uredil. Bil je poštenjak od pet do glave in značajan katoliški mož. Več let je bil naročnik Slovenskega gospodarja. Njegov pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. t. m., ob obilni udeležbi. Ob odprtem grobu mu je govoril zadnje slovo domači gospod župnik. Domači cerkveni pevski zbor mu je zapel ganljivo nagrobnico »Gospod, daj mu mir«. Bog mu naj bo plačnik za vsa njegova dobra dela.

Ljudje, ki so bolni na želodčnih, ledvičnih in žilnih vnetjih. Ker oni, ki trpe na prekomerni tvoritvi sečne kisline in napadih protina, uravnavajo leno delovanje črevesa z uporabo naravnih »Franz Josefovih« vodo. Mož je zdravniške prakse so se prepričali, da se »Franz Josefova« grenčica sigurno skrajno prizanesljivo delujoče salinično odvajalno sredstvo, tako da jo priporočajo tudi pri trebušnih kilah, natrganih danki in hipertrofiji prostate. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

la! Preostalim domačim naše iskreno sožalje! — Snega in zime imamo dovolj. Tudi pri nas se bodo letos urešničile besede: »Kadar je do pusta dosti časa, je malo porok«; nimamo več kakor samo tri pare.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Globoka žalost je prevzela naša srca v soboto dne 9. t. m. popoldne, ko smo zaslišali glas zvona vaške kapele. Naznanil je tužno vest, da je v bolnici v Murski Soboti po kratki bolezni vsled zastrupljenja krvi mirno v Gospodu zaspala Marija Vrtnjak iz Sehiš v 50. letu starosti. Pred nekaj dnevi je padla na ledeni cesti ter se na levi nogi težko ranila. V petek dne 8. t. m. je bil poklican zdravnik in gospod župnik, ki je prinesel sv. popotnico. Zaradi težke rane je gospod zdravnik svetoval, naj se bolnica takoj prepelje v bolnišnico. Še isti dan je bila prepeljana, toda vsaka pomoč je bila zaman. Pogreb se je vršil v ponedeljek dne 11. t. m. ob enih popoldne na bolniško pokopališče v Murski Soboti. Naj ji bo prekmurska zemlja lahka! Žalujočim pa iskreno sožalje!

Sv. Križ na Slatini. Daleč naokrog je dobro znana naša nadžupnija. Nekateri pravijo, da tukaj okrog Rogaške Slatine še ni krize, ker se v sezoni vozijo k nam sami milijonarji! Pa mi Križevljani ne govorimo tako. Tudi pri nas je že dalje časa prav huda kriza kljub temu, da se baje vozijo k nam bogataši. Posebno čutimo krizo to leto. Več kot polovico ženitovanskega časa ni bilo pri nas nobenega oklica, poroke pa še manj. V društvenem življenju nismo zadnji. Dne 13. januarja smo imeli občni zbor FKA in izvolili nov odbor. V nedeljo dne 10. februarja smo imeli dekanjski tečaj FKA. Prišla sta iz Maribora dva govornika. Udeležba je bila kljub slabemu vremenu zelo

dobra. Ne smem pozabiti, da vas za pustno nedeljo od blizu in daleč prijazno vabimo v naš Društveni dom. Gledali boste smešno in zabavno igro »Nevesta iz Amerike«. Prijatelji smeha vljudno vabljeni!

Spodnje Sečovo pri Rogaški Slatini. Naša vas se malokedaj ogasi v »Slovenskem gospodarju«. Pa saj tudi nimamo dosti novic. Zato smo mislili, da nam bo letos volk skozi vas talil, ker ni bilo tako dolgo nobene gostije. Končno pa se le spomni visoko v hribih med vinskimi goricami Skrabelnov Tonček, da potrebuje gospodinjo. Šel je iskat nevesto in se je oglašil v naši vasi pri Šmidovi Pepci. Dne 11. februarja sta si pred oltarjem slovesno obljubila zakonsko zvestobo. Slišali so se glasovi: Kdo se bo možil tako visoko?! Pepca je pa kar mirno odgovarjala, da je lažje gledati s hriba v dolino, kot pa z doline na hrib. Oba novoporočenca sta iz dobrih krščanskih družin in sta tudi bila oba dobra Marijina kongreganista. Zato jima vsi kongreganisti in kongregantkinje želimo v zakonskem življenju obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Tudi pri nas se zelo občuti kriza, posebno kar se tiče 7. sv. zakramenta. Kandidatov in kandidatkinj je v vsaki vasi dovolj, pa kaj čemo, ko pa denarja ni. Slišal sem, kako je ta ali drugi rekel: Bom raje počakal, da mi svatovsko večerjo priredijo na občinske stroške. — Tudi v naši fari se udeležuje bratovščina jeruzalemskega osla. Če bi prišel ob nedeljah ali na praznik tujec skozi našo vas, bi se prav gotovo začudil, misleč, da se služba božja vrši pod lipo. Sedaj, ko je zima, se včasih primeri temu ali drugemu, ki ima bolj tanke podplate, da jo potegne pod kor, ali pa se skrije za orgle. So pač resnične besede našega gospoda župnika, češ, kdor dela hudo, se boji luči, to se pravi, boji priti v cerkev.

Sv. Ema. Agitatorji za 7. zakrament bodo morali hiteti s svojo agitacijo, ker se jim bliža zadnji čas. Letos imajo slab uspeh, močno jim nasprotuje gospodarska kriza, ki jo jako občutijo že tudi večji kmetje. Do sedaj imamo komaj sedem oklicev. Naša dekliska Marijina družba se v nedeljah popoldne prav pridno pripravlja za materinsko proslavo.

Videm ob Savi. (Pogreb antiškega gospoda župnika.) »Gospodar« je že poročal, da je

daleč. Kak utis je napravila več nego potratna proslava ohceti na Vinka, si lahko predstavljamo. Veronika mu je bila vse na svetu in z njo je bil ob vse. Ni se hudoval nad izvoljenko radi nezvestobe, ne nad nezasluženi udarci, ki so padali z vso neusmiljenostjo po njem eden za drugim. Pri toliki krutosti, katero mu je namenilo življenje, tudi on ni ostal miren ter ravnodušen.

Mar je li hotel postati kmet, kateri utaplja nad nanj razlito gorje v potu svojega obraza pri težkem delu? Ne in zopet ne!

Za koga bi naj bil lepšal, širil ter utrjeval komaj kupljeni — novi dom? Za se? Toliko pohlapneža po imetju ni bilo v njem, da bi garal ter se mučil z zemljo za svojo lastno osebo.

Z neugnano silo ga je gnalo proč z doma, proč od mirno delavnih ljudi, zopet nazaj med one, ki so mu obetalí uteho v lahkomišelnosti — med nekdanje rakarske tovariše.

Prepuštil je obdelavo in pridelek s posesti sosedu ter je ostavil komaj okušeno mirno življenje za zmiraj.

Lahkomiselni potepuhi si znajo pomagati iz vsa-

kega še tako zamotanega položaja in sicer naglo. Tako je bilo tudi z obsotelskimi rakarji.

Kuga jim je pomorila v eni spomladi rake in jim izmaknila izpred ust polno skledo vsakdanjega kruha. Vsakdo bi pričakoval, da bo prisilila smrt rakov obvodne lenuhe k rednemu delu. Kaj še!

Nekaj rakarjev se je že razlezlo po deželi za delom ter kruhom; drugi so pa samo pogledali preko Sotle in že jih je zvalil na postopaška pota nov poklic — tobakarjev.

Že prej smo beležili, da bratje Hrvati niso bili rakarji niti tedaj ne, ko je bil ta posel najbolj dobičkasosen. Za lov in prodajo rakov jim ni bilo, pač pa je cvetelo med njimi od bogznaj kedaj tihotapstvo s tobakom. Po ceneni duhan so hodili na Madžarsko in celo v Bosno. Razpečevali so prepovedano robo na drobno doma po Zagorju in seveda tudi po štajerski strani.

Šverc tobaka je bil nevaren poklic in ne tako nedolžno ter mirno postopanje kakor rakarstvo. Tobakar je moral računati vsak trenutek z nevarnim dejstvom srečanja hrvaškega ali štajerskega financarja. (Dalje sledi.)

se je prebivalstvo na novo »proslavilo«. V budimpeštanski Pasterjev zavod je bilo pripeljanih od tamkaj nekaj oseb, na katerih so se poznala znamenja zob, kakor bi jih bile živali obgrizle. Vodstvo bolnice pa je prišlo na sled, da so se ti ljudje sami sebe obgrizli in sicer samo za to, da bi se lahko brezplačno peljali v bolnico v Budimpešto in dobili za dva tedna brezplačno hrano. Obveščena je bila policija, ki bo nadalje »poskrbela« za nje.

Mož in žena.

— Rada bi samo vedela, če so vsi možje tako neumni, kakor si ti.

— Vsi ne. Nekateri so ostali samci.